

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om kom-
munalskatt på inkomst.

Landskapslagen om kommunalskatt på inkomst (45/76) är en sk. blankettlag varigenom lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74), och en med stöd därav utfärdad förordning, antagits att gälla vid kommunalbeskattningen i landskapet. I landskapslagen har dock föreskrivits avvikelser från bestämmelserna i sagda rikslag. Vissa avdrag är sålunda enligt landskapslagens 5-9 §§ högre i landskapet än i riket. I landskapslagen ingår dessutom olika skattelättnadsregler, bl.a. i 2 § gällande ränta på depositioner.

Genom en ändring (FFS 998/85) av lagen om skatt på inkomst och förmögenhet har vissa avdrag som får göras vid statsbeskattningen och kommunalbeskattningen i riket höjts med cirka sex procent på grund av penningvärdesförsämringen. I syfte att förbättra den ekonomiska ställningen för låginkomsttagare och barnfamiljer har dessutom barnavdraget höjts med cirka 76 procent och grundavdraget med cirka 14 procent. Av samma skäl som ligger till grund för höjningen av ifrågavarande avdrag i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet föreslår landskapsstyrelsen att avdragen i 6, 8 och 9 §§ landskapslagen om kommunalskatt på inkomst höjs. Dock föreslås den procentuella höjningen av barnavdraget och grundavdraget vara lägre än den procentuella höjningen av motsvarande avdrag i riket. Orsaken härtill är den att ifrågavarande avdrag redan är betydligt högre i landskapet och att behovet av att i landskapet medge högre avdrag än i riket minskar när avdragen i riket höjs med en procentsats som överstiger penningvärdesförsämringen.

Oklarhet anses för närvarande råda rörande grunderna för beräkandet av pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet. I 36a § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet finns det bestämmelser om hur avdraget skall beräknas. Dessa bestämmelser skall tillämpas även vid kommunalbeskattningen i landskapet. Storleken på avdraget fastställs enligt en räkneoperation där bl.a. grundavdraget används och oklarheten har rört frågan om vilket grundavdrag som skall användas i räkneoperationen, det som avses i landskapslagen om kommunalskatt på inkomst eller det som avses i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet.

Enligt landskapsstyrelsens uppfattning bör vid fastställandet av pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet användas det grundavdrag som avses i 37 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet. I syfte att klargöra att så skall vara fallet föreslår landskapsstyrelsen att bestämmelserna i 9 § 1 mom. ändras. Genom den

föreslagna lydelsen av momentet bör det framgå tillräckligt klart att de i ifrågavarande paragraf avsedda avvikelserna från lagen om skatt på inkomst och förmögenhet gäller endast sistnämnda lags 37 §, och alltså inte dess 36a §.

De i 4 § gällande lag ingående bestämmelserna om de förutsättningar enligt vilka ränteinkomster är skattefria överensstämmer i sak med bestämmelserna i lagen om skattelättnader för depositioner (FFS 900/81). Sagda lag var temporär och har ersatts av en ny temporär lag om skattefrihet för depositioner (FFS 1000/85). Bestämmelserna i den nya lagen överensstämmer i sak med de tidigare gällande bestämmelserna, dock så att beloppet av skattefria räntor på depositioner i arbetsgivares intressekontor och på depositioner i vissa andelslags sparkassor höjts från 1.500 mark till 2.000 mark. I syfte att uppnå överensstämmelse med de regler som skall gälla vid statsbeskattningen enligt den nya lagen om skattefrihet för depositioner föreslår landskapsstyrelsen att 4 § 2 mom. ändras så att skattefriheten för räntor på ifrågavarande depositioner skulle gälla upp till ett belopp av 2.000 mark även vid kommunalbeskattningen i landskapet.

Utöver ovan berörda ändringar föreslår landskapsstyrelsen att lagens 1 § 4 mom. ändras till följd av att s.k. sjömansskatt inte längre uppbärs för sjöarbetsinkomst.

I anslutning till beredningen av föreliggande framställning har även beaktats landstingets hemställan den 30 april 1985 i anledning av landskapsstyrelsens framställning nr 24/1984-85.

Stadsstyrelsen och kommunstyrelserna har beretts tillfälle att yttra sig i ärendet.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt på inkomst.

I enlighet med landstingets beslut **ändras** 1 § 4 mom., 4 § 2 mom., 6 § 2 mom., 8 § 1 och 2 mom. samt 9 § 1 och 2 mom. landskapslagen den 17 augusti 1976 om kommunalskatt på inkomst (45/76), av dessa lagrum 4 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 28 december 1982 (54/82), 6 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 7 juni 1984 (48/84) ävensom 8 § 1 och 2 mom samt 9 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 5 juli 1985 (34/85), som följer:

1 §.

Om beskattning av begränsat skattskyldig finns särskilda bestämmelser.

4 §.

Arbetstagare, pensionerad arbetstagare samt arbetstagares dödsbo har rätt att avdra högst 2.000 mark från sin skattepliktiga ränteinkomst av medel som arbetstagar-
ren deponerat i intressekontor som grundats av hans arbetsgivare, dock vad gäller
dödsboet endast vid beskattningen för dödsåret och det därpåföljande året. Avdraget
gäller även för ränta på deposition i sådant i 18a § lagen om andelslag (FFS 247/54)
avsett andelslag som bedriver lånerörelse.

6 §.

I 29 § 1 mom. 6 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsett **avdrag
för sjukdomskostnader** får utan avseende på i lagrummet angivna begränsningar göras
till fullt belopp, dock så att av sådana kostnader som föranleds av sjukhusvistelse i
annat land än Finland och Sverige, om inte intagning skett på grund av inhemsk läkares
remittering, får skattskyldig avdra högst 1.800 mark eller då fråga är om makar
sammanlagt högst 3.600 mark. Har den skattskyldige under skatteåret försörjt minder-
årigt barn, skall här avsett maximibelopp höjas med 400 mark för varje barn. Till den
del här avsedda kostnader ersätts på grund av försäkring eller av annan orsak får avdrag
inte göras. Avdrag får inte heller göras för kostnader med anledning av resa som för
behandling av sjukdom företas till läkare, sjukhus eller med sjukhus jämförbar inrättning
i annat land än Finland eller Sverige, om resan företas utan remittering eller ordination
av inhemsk läkare.

8 §.

Beträffande de avdrag som avses i 36 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet
gäller i landskapet följande avvikande bestämmelser:

- a) **barnavdraget** utgör 4.000 mark;
- b) **ensamförsörjaravdraget** utgör 4.400 mark för varje barn för vilket barnavdrag
beviljas den skattskyldige; samt

c) **studieavdraget** utgör 2.600 mark för varje termin under vilken den skattskyldige erhållit regelbunden och full undervisning i läroinrättning på grundskole-, gymnasie- eller högskolenivå eller i därmed jämförbar läroinrättning.

Om skattskyldig under skatteåret försörjt barn som därunder fyllt högst 20 år och barnet under skatteåret har åtnjutit undervisning som berättigar till i 1 mom. c punkten avsett avdrag från inkomst, har den skattskyldige rätt att för varje här avsett barn avdra skäligen kostnader, högst 1.700 mark per termin, för resor som barnet företar mellan hemmet och läroinrättningen. Bor barnet med anledning av studierna på annan ort än hemorten, får den skattskyldige ytterligare avdra de skäligen merutgifter som föranleds härav, dock högst 2.600 mark per termin.

9 §.

Vid kommunalbeskattningen i landskapet är, med avvikelser från bestämmelserna i 37 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet, 7.800 mark det högsta inkomstbelopp som i sin helhet skall avdras såsom grundavdrag efter att övriga avdrag beaktats. Överstiger inkomsten 7.800 mark, minskar grundavdraget med en procent för varje fullt belopp av 64 mark varmed inkomsten överstiger 7.800 mark.

Landskapsstyrelsen kan beträffande viss kommun, om fullmäktige anhållit därom och de skattskyldiga i kommunen har låg medelinkomst, nedsätta i 1 mom. angivna inkomst- och avdragsgränser till lägst 5.400 mark.

Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1986.

Mariehamn den 19 mars 1986

L a n t r å d

Folke Woivalin

T.f. lagberedningschef

Lars Karlsson.